

Geboren worden en sterven

Hoe de kleine engel op de aarde kwam
Hilda Herklotz, ill. Janneke Rosenbrand
Uitg. Aan de tijd 2013, 38 p., € 17,50

door Marianne de Nooij (geestelijke in de gemeente Amsterdam)

Het verhaal van Hilda Herklotz over de kleine engel, die er vol verlangen vanuit de hemel naar uitzielt om op aarde geboren te worden, is dit jaar eindelijk verschenen in het Nederlands, vertaald door Els IJsselmuiden. Janneke Rosenbrand maakte er nieuwe illustraties bij en het resultaat is een prachtig prentenboek, dat heel geschikt is als kraamcadeau.

Waarom ik dit verhaal zo belangrijk vind, is echter niet alleen omdat het beeldend weergeeft hoe een mens op aarde geboren wordt; ook niet omdat het in een diepere laag tevens een verhaal over de schepping van de aarde is. De lotgevallen van de kleine engel hebben in mijn eigen gezin zeer hun nut bewezen wanneer er een sterfgeval was. Dat komt door die twee korte zinnen, die de grote engel spreekt wanneer hij de kleine engel eindelijk toestemming geeft om over de regenboog naar de aarde te gaan: "Geef mij je vleugels maar, ik bewaar ze tot je terugkomt." En even verderop: "En vergeet niet om weer terug te komen!"

Wanneer er een dierbare rondom ons gezin was overleden, vertelden we de kinderen met veel details over hoe bijvoorbeeld opa eens na lang wachten zijn vleugels achterliet bij de grote engel en vanuit de hemel als een klein kindje naar de aarde kwam. Opa groeide op, ging naar school, ging werken op kantoor en trouwde met oma. Papa werd geboren en later de andere kinderen, wat waren opa en oma blij met hen! Met oma maakte hij mooie reizen toen hij klaar was op kantoor. En toen werden jullie geboren; dat was een groot geluk voor opa, hij was zo trots op zijn kleinkinderen. En nu, nu is hij hier op aarde gestorven, hij gaat weer terug naar het hemelhuis om zijn vleugels op te halen, die de grote engel al die tijd voor hem zorgvuldig heeft bewaard.

Op vergelijkbare wijze klonk aan de vooravond van elke kinderverjaardag in ons gezin het levensverhaal tot dan toe van het kind van wie we de geboortedag gingen vieren.

De platen in dit prentenboek zijn heel mooi uitgevoerd. Zelf vind ik er echter ook veel voor te zeggen om een verhaal of sprookje zo te vertellen, dat het kind de eigen innerlijke beelden vrij kan ontvouwen. De platen in het prentenboek kun je dan als verteller zelf gebruiken als inspiratiebron.

Mijn mening: dit boek mag niet ontbreken in de boekenkast van ouders, grootouders en andere opvoeders, zoals peuter- en kleuterleid(st)ers en kinderopvang begeleid(st)ers. Maar ook: verloskundigen, kraamverpleegkundigen, hospice- en verpleeghuiswerkers, stervensbegeleiders en wie er verder maar met geboorte en dood te maken krijgt. En krijgen we dat eigenlijk niet allemaal?

Deze boekbespreking verscheen in het Adventnummer van 'In beweging' - kwartaalblad van de Christengemeenschap.

